

6. C. kr. poljedelsko ministrstvo se poziva, da skrbi za to, da se vsa državna sredstva, namenjena pospeševanju živinoreje, pravilno uporabljajo, skrti naj se, da se ne bode le več živine priredilo, temveč tudi kakovost in pleme izdatno izboljšalo, da bomo lahko zadostili vsem notranjim potrebam domačega trga za meso ter imeli razun tega še obilen izvoz.

7. Vlada naj podpira z vsemi sredstvi ustanovitve kmečkih zadrug za živinorejo, za izboljšanje tiste, za krmljenje, pašo, in za vnovčevanje mleka in pridelkov iz njega, zadrugnim potom.

8. Vlada naj pospešuje z razpolagajočimi sredstvi razprodajo živine. Nadalje naj skrbi za to, da naša domača živina, ki tvori velikansko vrednost za vse ljudsko gospodarstvo, ostane ali bode obvarovana pred kužnimi boleznimi, in se v doglednem času vpelje obvezno zavarovanje živine pod primernimi pogoji.

9. Vlada se poziva, vpeljati v vsaki deželi gojišče za razna, v deželi potrebna semena, da se jih omogoči, vzgajati doma in pri kmetovalcih dobičkonosno razširiti, ter produkcijo primerno pomnožiti, kakor se to v naprednih državah že stalno vrši.

10. Sklenilo in zahtevalo se je tudi od vlade, da razširi v vseh deželah prepotreben kmetijski pouk za temeljito spoznavanje vseh potrebnih pogojev za uspešno gospodarstvo v prid kmečkemu stanu in vseh državljanov.

(Konec pril.)

Politični ogled.

— **Volilno gibanje.** Volitve so razpisane za 13. junija, morebitne ožje volitve za 20. junija. Vse stranke delajo z mrzlično hitrostjo predpriprave za volilni boj. Nekatere proglašajo že kandidate. Na Slovenskem dosedaj še nobena stranka ni postavila kandidatov. Vse, kar se že govori o kandidatih, je le ugibanje. Liberalne stranke po različnih slovenskih deželah se čutijo tako slabe, da gotovo vsaj v vseh okrajih ne bodo postavile kandidatov. Prepričani smo, da bodo tudi v teh okrajih pošteno dobile po hrbtu. Katoliško-narodne stranke, združene v veliko Vseslovensko ljudsko stranko, kateri načeljuje zmagoviti dr. Šusteršič, upajo na zmago v vseh okrajih. Če se to zgodi, potem je tudi gotovo, da bodo na Dunaju naši poslanci dosegli več, kakor dosedaj, ko so imeli tudi liberalni ostanki svoj klub.

— **Iz Bosne prihajajo razveseljiva poročila.** Bosanski kmet je še vedno tlačan in odvisev. Sedaj se je pa v bosanskem deželnem zboru sklenil zakon, po katerem se bo kmet odkupil. Odkup se bo izvršil s posredovanjem vlade. Bosanec dobi toliko posojila, kolikor ga rabi za odkup. Posojilo bo seveda z najnižjimi obrestmi in se bo odplačevalo v letnih obrokih. Urejeno bo tako, da bo tekom najmanj 30 ali tekom največ 50 let posojilo povrnjeno.

— **Na Portugalskem se bodo vršile koncem maja volitve.** Ker se sedanji mogotci boje, da bi jim ljudstvo, ki je še vedno vdano oltarju in prestolu, ne obrnilo hrbta in jim iztrgalo vladu, so skovali nalašč za te volitve nov volilni red. Pri tem so pokazali zopet, kako se svobodomiselstvo brez pomiselka posluži vsakega, še tako umazanega sredstva, samo, da se obdrži pri polnih jasliah. Nov volilni red določa, da imajo volilno pravico samo oni, ki znajo pisati in čitati. Ker pa je na Portugalskem s šolami še zelo slabo preskrbljeno, je med kmečkim ljudstvom pretežna večina takih, ki ne znajo čitati in pisati. Vsi ti bodo izgubili sedaj volilno pravico. Ker je pa kmečko ljudstvo še vedno za monarhijo, je za svobodomiselce na ta način odstranjena nevarnost, ki jim preti. Pa to se jim še ni zdelo dovolj. Kakor znano, so igrali pri vstaji največje vloge vojniki. Ti so največja opora sedanjih mogočnikov in radi tega določa novi volilni red, da imajo vojniki, kar ni v nobeni drugi državi, volilno pravico.

— **Vstaja v Albaniji.** Pri letošnji vstaji v Albaniji, o kateri smo pisali že v zadnji številki in ki traja še vedno dalje, je najzanimivejše, da so se uprli prvi katoliški Miriditi. — Albanci niso en rod, ampak v Albaniji prebiva več različnih rodov, od katerih so eni katoliški, drugi mohamedanci, tretji pravoslavni. Vsehi dosedanjih vstaj so se udeleževali na-

vadno samo mohamedanci, letos so se pa vzdignili tudi katoliki. Najmočnejši katoliški albanski rod so Miriditi. Prebivajo v južni Albaniji in štejejo okoli 25.000 duš. Prejšnjemu sultanu Abdul Hamidu so bili zelo zvesti in so mu izkazali veliko uslug. Seveda so imeli radi tega mnogo pravic in so bili skoro popolnoma samostojni. Ko je pa prišlo v Turčiji do preobrata in je prišel nov sultan ter so zagospodovali mladoturki, so se razmere začele spreminjati. Mladoturki hočejo, da bi vladala v vsej državi turška vera in turški jezik. Tudi ne marajo, da bi živeli albanski rodovi še nadalje toliko svobode. Začeli so radi tega spletkariti. Najprvo so Albancem vse obljubili, samo, da so dobili od njih orožje — Albanec je vedno oborožen — nato so jih pa pričeli pritiskati in tlačiti. Posledica tega nepoštevanja ravnanja je sedanja vstaja, pri kateri igrajo katoliški Miriditi, ki so najhrabrejši rod, največjo vlogo.

Razne novice.

* **Vesele velikonočne praznike** želimo vsem prijateljem, somišljenikom in naročnikom.

* **Osebnostna vest.** Vrlo znani načelnik okr. zastopa šoštanjskega, c. in kr. komornik Karl pl. Adamovich de Csepín v Velenju, je zaročil svojo hčerko Marijo z grofom Hervardom Auersperg, c. in kr. komornikom in nadporočnikom 5. dragonskega polka v Sl. Bistrici. — Cerkvena poroka bo v sredo, dne 19. aprila 1911, ob 11. uri predpoldne v grajski kapeli v Velenju. Na prošnjo nevestinih starišev bodo izvršili poroko ekscelence premilostljivi nadpastir, ki dojdejo v ta namen v Velenje v torek, dne 18. aprila popoldne.

Iz pošte. Poštna oddaja se ustanovi v Gaberju pri Rogatecu. Poslovodja bo prevzemal in oddajal tudi poštne pošiljke. Promet bo posredovala vozna pošta med Rogatecem in Zetelami.

Imenovan je za deželnega živinozdravnika v Šmarju pri Jelšah gospod Anton Peršuh.

Odlikovanje. C. kr. kurat vojne mornarice Karol Kokolj je odlikovan z viteškim redom Franca Jožefa. Čestitamo!

* **Od finančne straže.** V pokoj je šel finančne straže nadkomisar v Šmarju, g. Henrik Voršič. Imenovani so: Za respicijenta nadpaznik g. Matija Rihlarič v Brežicah in za def. nadpaznika provizorična nadpaznika gg. Franjo Pauline v Brežicah in Matija Pogorenc v Ptuj. — Premiščeni so gg. nadpazniki: Rok Bratuša iz Celja na Laško, Franjo Jodi iz Slovenjega Gradca v Maribor, Jakob Kaiser iz Ptujja v Celje, Matevž Pogorenc iz Laškega v Ptuj, in pazniki: Andrej Gomünig iz Rečice v Celje, Ivan Sabati iz Sevnice v Brežice in Ferdinand Vanič iz Radgone k Sv. Jurju ob Ščavnici. — Novonastavljeni je v Ormožu paznik Karol Spindler. — V finančne straže uradniški tečaj v Brno je poklican c. kr. finančne straže nadpaznik g. Jože Lužar iz Maribora, in v carinski tečaj v Inomost nadpaznika gg. Peter Kerndl iz Maribora in Franjo Repolusk iz Sv. Jurja ob Ščavnici.

Umivanje nog v stolnici. Prevzvišeni knezoškof bodo letos na veliki četrti izvršili pomenljivi obred umivanja nog na 12 starčkah, katerih imena so: Michael Zechner (88 let), Janez Maček (83), Franc Bračko (77), Jurij Veranič (76), Leopold Hönigmann (76), Ignacij Huiter (76), Janez Kramberger (75), Anton Puchmeister (74), Janez Zechner (73), Janez Kolar (72), Anton Prikl (70), Matija Marešič (70). Skupna starost imenovanih znaša 910 let.

* **Osrednja zadruga za vnovčevanje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru** je priredila v nedeljo, dne 9. aprila dva shoda. Prvi se je vršil zjutraj po prvem opravilu v Zadrugnem domu v Št. Lovrencu na Dravskem polju, drugi pa popoldne v Cirkoveah v Goljatu gostilni. Na obeh shodih, ki sta bila dobro obiskana, je govoril poslovodja zadruga, Fr. Zebot. Mnogo kmetov je pristopilo k zadrugi. — Na belo nedeljo, dne 23. aprila dopoldne po cerkvenem opravilu se vrši gospodarski shod pri Sv. Andreju v Slov. gor., isti dan popoldne po večernicah pa o priliki obnega zboru Posojilnice pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. Kmetje-zivinorejci, pridite!

Pavel je nagnil glavo, a Emo je ni zdrobil z mečem, presenečen je obstal; tako ne govori izdajalec, tako govori resnica!

Leta so pretekla. V konjeniškem boju proti partijskim razbojnikom je bil Kvirilij Kornelij smrtno ranjen. Mirno leži v vročem pesku. Poveljnik čet se skloni nad njim:

„Skoda za tega junaka!“
Tu zašepče umirajoči vojak svojo zadnjo besedo:

„Kristus!“
Kakor od strele zadet odskoči konjeniški poveljnik:

„Tudi ta!? Bogovi rimske države, bojim se, da se vam bliža konec, ako že taki možje priznavajo Nazarencu.“

Dal je kratko povelje bližnjemu konjeniku. Ta je skopal s pomočjo tovarišev grob, in ko so bili gotovi ter so se drugi oddaljili, je ostal vojak sam na grobu, zvezal v mal križ dve puščici ter ju nataknil na gomilo.

Tudi ta! —

* **Slov. Kmečka zveza** se pridno pripravlja na volitve. Zaradi kandidatov je s svojimi zaupniki po različnih okrajih v neprestanem stiku. Kmalu bodo sklicani shodi zaupnikov, na katerih zaupniki veljavno in obvezno sklepajo o kandidaturah. Po dovršenih zaupnih shodih bo vodstvo Slov. kmečke zveze proglasilo kandidate. Toda že sedaj je treba agitacije za stranko, kajti osebe niso glavna stvar, ampak stranka in njen program.

* **Kako je s shodi?** Sedaj, ko so volitve za državni zbor uradno že razpisane, se lahko vršijo tudi že volilni shodi. Volilnih shodov ni treba naznanjati nobeni oblasti. Samo, ako se vršijo pod milim nebom, se mora naznaniti ta okolnost pristojnemu glavarstvu. Volilni shod otvori sklicatelj. Če zahtevajo navzoči volilci volitev predsedništva, se lahko voli predsedništvo. Tudi politična društva lahko zborujejo v volilnem času, toda zborovanje se mora začeti vsaj 24 ur prej naznaniti. Pri takem shodu predseduje društveni predsednik ali pa oni, ki ga on pooblasti. Volitve predsedništva torej pri društvenih shodih ni treba. Društveni shodi se pripravljajo za kraje, kjer bi delala volitev predsedništva težave.

* **Motenje zborovanj.** Dobro bo, če zopet ponovimo ob tem času nekatere določbe za varstvo zborovalne prostosti. Kdor sam ali v družbi z drugimi zabrani volilec, udeležiti se kakšnega volilnega shoda, ali pa sploh kakšnega zborovanja, ki se vrši po društvenem zborovalnem zakonu, in se je postavno sklicalo v svrhu obravnavanja javnih zadev, kdor neopravičen vdere na tak shod ali zborovanje, ali kdor prežene navzočnike ali s silo prepreči odredbe oseb, ki so poklicane za vodstvo in red na shodu, se kaznuje radi tega prestopka z zaporom od enega tedna do treh mesecev. Pa tudi, če se kdo nalašč udeleži kakšnega takega shoda, čeprav ni upravičen za to, bodisi da je sklican shod le za volilce, ali omejen le na člana društva ali na vabljenca, ter se kljub pozivu voditelja ali reditelja shoda ne odstrani, se kaznuje pri politični oblasti z globo od 10 do 200 K.

Slovenski Stajer je poklican, da pri bodočih volitvah izbere kandidate le ene stranke, in sicer ene stranke, ki uživa največje zaupanje slovenskega ljudstva. Le ena stranka naj nosi odgovornost za našo politiko na Dunaju. Če se cepimo, cepimo ugled svoje državnozbornske delegacije in podaljšamo nasprotstva med poslanci samimi, ki so različnih strank in vsled tega ne morejo iti skupaj. Za to pa: Slovenska kmečka zveza naj zmaga! Delajmo na to!

„Stajerc“ od dne 9. t. m. piše: „Dr. M. Ploj se hoče torej zopet potegovati za državnozbornski mandat ptujsko-ormoškega okraja. Veliko upanja po našem mnenju nima, kajti klerikalci se bodejo z vso vnemo proti njemu vojskovali. Mi bodemo gledali dr. Plojeve kandidate svoje stališče še le precizirati. Na vsak način se bode naše stališče ravnalo po nastopanju dr. Ploja v gotovih vprašanjih. V kratkem poročamo več.“ Kakor se iz tega razvidi, se pripravljajo skupno postopanje Plojeve in „Stajerceve“ stranke. Slovenci ptujskega in ormoškega okraja — pozor!

Veledizajaleci. „Alldeutsches Tagblatt“ na Dunaju piše v svoji 79. številki o programu vsenemške stranke in pravi doslovno med drugim: „Parola: „Združitev z Nemčijo!“ bo odslej vsenemško bojnotno geslo. In to geslo odgovarja čustvom najširših slojev našega naroda bolj, kakor se domneva. Naša naloga pa je sedaj, da ta nejasna čustva pretvorimo v krepko zavest narodno-politične in gospodarske potrebnosti. In to svoje delo moramo z vsemi močmi tako dolgo nadaljevati, da se vsa masana našega naroda dvigne z zahtevo: „Združitev z Nemčijo! Mi imamo zadoosti avstrijske politike!“ ... Največja sramota je, udeleževati se lojalitetnih manifestacij za one osebe in dostojanstvenike, ki trpe v državi proti Nemcem naperjeno vladno politiko ... Z neumornim izobraževalnim delom je treba doseči, da se laž o lojalnosti v brezpravnost obsojenega nemškega naroda splošno spozna, in da občuti narod kot zgoščeno sramoto, da bi sodeloval pri razširjanju te lojalnostne laži.“ — Pri nas na Stajerskem imamo tudi mnogo takih veledizajalskih vsenemcev, ki ne morejo pričakati trenutka, da bi se zrušila Avstrija in Habsburžani in bi postali mi robotniki Prusov in Hehenzollerceev. To so ljudje, ki se zbirajo okrog bojnih društev Südmarke in Schulvereine, to so skratka skoro vsi spodnje-stajerski Nemci. In s temi Nemci se bratijo naši nemškutarski Stajercijanci. Ves „Stajerc“ je včasih poln slavospevov na te veledizajalske Nemce. Vse njegovo pisanje stremi samo za tem, pripraviti med nami Slovenci ugodna tla, da bi se združitev z Nemčijo lažje izvršila. „Stajerc“ je glasilo veledizajalcev v pravem in celem pomena besede. Samo če bi enkrat Slovenci, oziroma avstrijski Slovenci, sploh izgubili čut patrijotizma, je mogoče misliti na vresničenje vsenemških ciljev in želj, in samo v ta namen se vrši vsa „Stajerceva“ propaganda. Najprej nemškutarstvo, potem protestantizem in končno vsenemštvo. Zato pa boj Stajercijanstvu. Zlasti sedaj pri bližajočih se volitvah imejmo vedno jasno pred očmi posilnemske namene in poučujmo razne nezavedne zaslepljenca. Boj veledizajalec!

* **Preganjanje katoliških duhovnikov v Rusiji.** Znana stvar je, da je stališče katoliških duhovnikov v Rusiji zelo težavno. Potovanje tujezemskih katoliških duhovnikov po Rusiji je skorada onemogočeno. Oni katoliški duhovniki pa, ki bivajo v Rusiji, si morajo dovoljevati vsakovrstne sitnarije in žive pod vednim nadzorstvom. Če se pa strogim ruskim oblastim, ki vidijo v vsakem katoliškem duhovniku že uporni-

Mogočna pretorijanska postava stoji z golim mečem pri vratih in kliče s trdim glasom:

„Ven, da ste vsi privrženci Jezusa Nazarenskega, a ne bojte se me! Toda oni-le tam je malopridnež! Imenuje se Pavel, je pa farizej Savel, ki je v Jeruzalemu preganjal vaše tovariše in jih moril; sedaj se vam dela prijaznega. Hudobnež vas hoče izdati in umoriti, kakor je umoril Stefana! Tedaj smrt hinave!“

Pretorijanec je rinil naprej, a možje, žene in otroci so se vrgli k njegovim nogam, proseč ga, ihteč, kličeč. Sicer sam ni dobro vedel, kaj hočejo, ker jih med vpitjem ni razumel. Tu se prerine skozi gnječo Pavel, mireč, ter stopi resno in mirno pred vojak:

„Kornelij, tvoje ime in stan sem ravno izvedel. A poznam te že dolgo, tvoj glas sem že slišal na cesti pred Damaskom. Takrat sem trepetal pred tem glasom, zdel se mi je kakor smrtno oznanilo, predno sem se spokoril za krvave svoje grehe. Skesal sem se, Kvirilij Kornelij, sedaj lahko umrjem; tvoj meč me lahko pelje le k onemu, ki sem ga preganjal h Kristusu, Sinu ysemogočnega Boga, Odrešeniku sveta.“

ka in zarotnika, kateri je nevaren obstoj države, do-
zdeva kako dejanje sumljivo, in kot sumljivo smatra
se že, če se trudi katoliški duhovnik, širiti in vtrje-
vati katoliško vero, pa sledi preganjanje in izgon. V
teh dneh se je dogodil zopet tak slučaj. Dva katoli-
ški duhovnika v Petrogradu, nemški podanik Wirzinski
in Avstrijec Indrich sta bila obtožena, da sta s
preveliko vnetostjo delala za katoliško vero in sta dobi-
la že ukaz, da morata zapustiti Rusijo.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

ki ima svoje uradne prostore v Stolni ulici št. 6, je
imela dne 6. aprila svoj redni občni zbor, na katerem
se je odobril račun za leto 1910. Posojilnica se ne ob-
stoji popolnoma tri leta, in vendar je postala v tem
kratkem času krepkejša. Koncem leta 1910 je po-
sojilnica imela hranilnih vlog 1.082.956 K 35 vin., po-
sojil pa 1.130.394 K 39 vin. Hranilne vloge so se zvi-
šale pretečeno leto za 415.116 K 95 vin., posojila pa
za 468.158 K 35 vin. Vložilo se je tekom leta 729.616
kron 26 vin., vzdignilo pa se je hranilnih vlog 314 ti-
soč 499 K 31 vin.; torej se je za 415.116 K 95 vin.
vložilo več kakor vzdignilo, in to ravno kaže in spri-
čuje, da posojilnica napreduje. Čistega dobička je za-
vod imel 5573 K 64 vin.; rezervni sklad znaša 6350
kron. — Dasiiravno je bilo zadnje leto zelo slabo za
denar, vendar posojilnica obresti pri posojilih svojim
strankam ni zvišala, ker je bilo načelstvo popolnoma
opravičenega mnenja, da je posojilnica tukaj zato, da
pomaga slovenskemu ljudstvu. Iz tega letnega po-
ročila posnamemo, da posojilnica izvrstno postuje in
izborno napreduje.

Mariborski okraj.

Maribor. Na mariborski deželni sadje- in vino-
rejski šoli v Karčovinah se bo vršil od dne 8. do dne
13. maja teoretično-praktični tečaj za pridelovanje kr-
me. Od 8. do dne 10. maja pa se na istem zavodu vr-
ši tečaj za pridelovanje sočivja in o vrtnarstvu. Po
stari navadi dobe prva poročila o teh tečajih nemški
listi.

m Dramatično društvo v Mariboru vprizori na
belo nedeljo, dne 23. aprila t. l. v Narodnem Domu v
Celju zgodovinsko sliko iz časov preganjanja kri-
stjanov. V znamenju križa. Ta igra se je morala le-
tos na splošno zahtevo v Mariboru trikrat vprizoriti,
kar pač jasno kaže, da je res nekaj izvanredno lepe-
ga. Ker nastopi društvo z vso, nalašč za to prirejeno
opremo, ki je našla največjo pohvalo, naj nikdo ne
zamudi ugodne prilike, ogledati si to krasno igro. Za-
četek točno ob 7. uri. Predprodaja vstopnic v Zvezni
trgovini v Celju.

m Mariborska okolica. Dopis v „Slov. Gospo-
darja“. Potoval sem zadnje dni k Sv. Križu nad Ma-
riborom. Bil sem že ves zmučen od hoda, zato kre-
nem mimogrede v gostilno, da se malo pokrepčam. Ko
stopim v gostilno, sem hitro zagledal na mizi „Slov.
Gospodarja“ in „Stražo“, kar me je zelo razveselilo.
In hitro sem se domislil, da so pri Sv. Križu že zelo
izobraženi in sami zavedni Slovenci. Najdejo se pri
vsaki hiši slovenski časniki, pa ne ptujski „Stajere“.
Za njegove čenče se tukaj nobeden ne zmeni več.
Proč z izdajalskimi listi, kakor so „Stajere“, „Sloga“,
„Nar. List“ in drugi, in vzemimo v roke naše prave
krščanske časnike, katerih imamo dovolj.

m St. III v Slov. gor. Drzni posilnemški obre-
kovalci stoje zdaj pred nami v vsej svoji nečedni na-
goti. Vražje zlobno so zamislili celo vrsto laži in ob-
rekovanj, samo da bi škodovali vrlému županu v Cer-
šaku, g. Antonu Hauca, a vse grde nakane so jim
spolletele. V jama, ki so jo kopali drugim, so padli
sami. Moška čast vsakega poštenega človeka zahte-
va, da se take ljudi prezira in se ne stopi z njimi v
nobeno dotiko. Kaj vse so se nalagali o g. Hauca.
Trdili so o njem, da je vdrl v šulferajnsko šolo in
tam kot župan izgnal iz šole otroke. Trdili so nada-
lje, da je ščeval solsko mladino, da je pred šulferajns-
ko šolo v Ceršaku razsajala, da je šel na čelu živ-
gajoče in proti šulferajnski šoli vpijoče mladine in jo
vspehujeval k nemiru. Vsi nemški listi so polnili pre-
dale s pravilnicami o nečutenem zatiranju Nemcev na
Spodnjem Štajerskem in osobito v Ceršaku, in vsega
tega je bil kriv gospod Anton Hauc, in seveda tudi,
ker brez tega ne more biti, župnik v St. Ilju. — A
vseh teh neresnic se ni samo premlevalo v listih, am-
pak do sita znani Breznik je šel še dalje. Ovdal je g.
Hauca radi vseh teh in še drugih izmišljenih zločin-
ov in prestopkov državnemu pravdnictvu v Maribo-
ru, da bi ga spravil v zapor in ga onemogočil kot žu-
pana. Radi ovadb so se pričele proti g. Hauca silne
preiskave. Zaslišan je bil cel Ceršak. Ni zadostovalo,
da je klical preiskovalni sodnik priče v Maribor,
končno jih je bilo preveč in je šel sam v Ceršak, kjer
je zaslišaval priče čela dva dni. Uspeh pa je bil ta,
da je ustavilo državno pravdnictvo proti g. Hauca
brez vsake razprave vsako nadaljnje postopanje. Že
s tem je bil poraz drznih ovaduhov popoln. A pri-
de še lepše. G. Hauc je vložil proti Brezniku, temu
voditelju vse umazane gonje, tožbo radi žaljenja ča-
sti. Dne 4. t. m. se je vršila o tej zadevi razprava
pred tukajšnjim okrajnim sodiščem. Brezniku, ki je
imel prej dovolj drzno čelo, da si je izmišljeval ovad-
be, in jih pošiljal naprej, je zdaj naenkrat zlezlo srce
v hlače. Nič ni poskušal doprinesti kakakega dokaza
resnice, ampak je vse svoje ovadbe preklical, jih ob-
žaloval in lepo prosil g. Hauca za odpustanje. In ta
mož, katerega je hotel vtopiti Breznik v žlici vode, je

bil tako dobrodušen in plemenit, da je Brezniku vse
odpustil in ni zahteval, kar bi bilo popolnoma na me-
stu, da bi bil ta vzor učitelj nemškega Šulferajna pri-
merno, kakor je zaslužil, kaznovan. Vse stroške pre-
iskav proti g. Hauca in Hauce tožbe bo seveda pla-
čal dični Breznik, ki pač zasluži, da ga Šulferajn za
tako „plodono“ delo nagradi. Rečemo pa tudi ne
dvakrat, da se kaj takega ne zgodi. Nemci in nem-
škutarji, ki stoje okrog Šulferajna in Šulmarke, so
izgubili že tako vsak čut za poštenost in dostojnost,
da je prav lahko mogoče, da nagrade Breznika, ki je
znan tako peklenko ovajati. Za nas pa naj velja na-
čelo: Proč od ljudi, ki delajo samo z lažjo in obreko-
vanjem, zlasti varujmo mladino, da se ne okuži.

m Ceršak. Kakor čujemo, namerava Breznik,
ki je postal po tožbi g. Hauca, katero omenjamo na
drugem mestu, nemogoč, pričeti zopet loviti otroke za
svojo šulferajnsko šolo. Mislimo, da ni nobenih sta-
rišev, ki bi izročili mirnega srca svoj najdražji za-
klad, svoje otroke, takemu možu v šolo. Vsa, kdor
da še kaj na poštenje, bo vedel, kaj mu je storiti.

m Partinje. Prvaška ljubezen do kmeta. Poč
tem naslovom se je spravljal v „Stajercu“ št. 12 ne-
ki bistroumnež v svoji hudobiji na županstvo v Par-
tinju. Piše sledeče: „V Partinju pri Sv. Lenartu v
Slov. gor. dobivajo ubožni občani semtertje podporo,
ki obstoji iz žakla moke. Za to podporo je prosil pred
kratkim tudi neki ubogi viničar, pa ne za se, ampak
za svojega starega očeta. — In zdaj se je pokazala
prava prvaška ljubezen v svetli luči! Občinsko pred-
stojništvo je namreč reklo, da ne dobi nobene pod-
pore, ker pošilja svoje otroke v nemško šolo.“ — In
za tem stavi vprašanje! „Ali niso naravnost sramo-
ta in brezsrčnost? Ali pa plačujejo občinske doklade
samo prvaški hujšakči?“ — Da si ne bodo „Stajere“
čeviči bački in z njimi revče dopisunče domišljevali,
da se hočemo ukvarjati z njimi in jim odgovarjati, jim
enkrat za vselej povem, da mi je vsa „Stajereva“
družba daleč prenizkotna. Le da poštena javnost še
bolje izprevidi neumnost in hudobnost tega lista, naj
služi v pojasnilo sledeče: Ako „Stajere“ z vsemi svo-
jimi bački ne ve, da je bila ta delitev moke državna
podpora, za katero ni plačal noben občan, tedaj tudi
s pametjo skregani štajercijane niti vinarja občins-
kih doklad, tedaj je ta nevednost dopisunova naj-
večja nezrelost in neumnost, za katero morejo biti
godni le politični otroci. Ako pa je dopisnik vse to
znano tako, kakor je resnica, potem pa je to zavija-
nje najgrša hudobija in lažljivost, katere je zmožen
le kak falot, ki svojo, že izvršeno hudobijo prikriva
z lažjo in zavijanjem. O prošnji nekega viničarja za
svojega starega očeta pa naj dopisnik raje molči,
kajti sicer bomo izvršili svetilo solca na mesto, ka-
tero ima dotičnik na svoji glavi. Laž pa je nadalje,
da bi se komu odklonila podpora, ali da bi kdorkoli,
ki je podpore potreben in je za-njo prosil, po župan-
stvu ne bi bil priporočen pri višji oblasti. Sploh pa
odklonitev od županstva tudi ni mogoča, ker je po-
stavljen nalašč od politične oblasti pomožni odbor za
delitev podpor po ujmah prizadetim, in ta sklepa tu-
di o tem, kdo je res potreben. Županstvo ima le na-
logo, po vposlanem seznamu podpisanim strankam,
ki ga vpošlje politična oblast, razdeliti odmerjeno mno-
žino, kar se je tudi vestno zgodilo. Kar se pa tiče
nepotrebnosti nemške šole pri Sv. Lenartu, je bila ob-
čina Partinje s celim odborom vedno proti ustanovit-
vi, posebno pa proti javnosti. Če tedaj županstvo po-
sameznika odposiljanja otrok v to mučilnico odgovar-
ja, si šteje to v dolžnost. Da kot župan varujem ob-
čino teh ogromnih, za občino novih, nepotrebnih, od
par lenarških nemčurjev vsiljenih stroškov, je umev-
no. Ti pa, ubogi viničar, le brez skrbi pošiljaj svoje
otroke v nemško šolo, ker v slovenski šoli bi se ne
mogli naučiti vsega tega, kar znaš ti napram svoje-
mu redniku. — Toliko v pojasnilo vsemu, še z gift-
no krole neokuženemu ljudstvu v lastno presojo s
pristavkom: Sramota, kogar „Stajere“ hvali, čast,
kogar graja. — Županstvo Partinje. — Mihael Do-
bajš, župan.

m Sv. Benedikt v Slov. gor. Naša občina je
prejela 100 K podpore od banke „Slavije“ za ognje-
gasne namene, in to po uplivu župana Vakaja po za-
stopniku banke „Slavije“, Francetu Kocvanu, župa-
nu v Troikovi, ki je pooblaščen za posredovanje pod-
pore raznim občinam. Svetuje se torej županstvom,
naj se obrnejo na omenjenega zastopnika. Če se gre
zares za podporo, se bo on gotovo potrudil.

m Sv. Jurij ob Ščavnici. Naše Bralno društvo
priredi na velikonočni ponedeljek v prostorih g. Ma-
rije Trstenjak veselico s sledečim sporedom: 1. Čez
tri gore... (mešan zb.) 2. Pozdrav. 3. Ko približa se
spomlad (m. zbor). 4. „Divji lovec“, narodna igra v
štirih dejanjih. 5. Moje ptičice (mešan zbor). 6. Pro-
sta zabava v gostilni g. M. Trstenjak. Začetek točno
ob 4. uri popoldne. Odbor je prepričan, da bodo pri-
hleteli prijatelji vsele zabave tudi ob slabem vreme-
nu, ki v pripravljenih znanih prostorih ne more nič
ovirati dobrega razvoja cele veselice, posebno pa ne
predstave.

m Hoče. Zadnjič smo poročali, da so ustano-
vili naši odpadniki „Südmark“-društvo, kateremu nače-
luje nadučitelj Moder. Pri tej ustanovitvi je sodelo-
val tudi Langhammer, vodja hoče zadružne mlekarn-
ne. Zadružniki, po veliki večini zavedni slovenski
kmetje, to vam je v zahvalo, da ste poverili tuju ta-
ko dobro službo, akoravno je bilo dosti sposobnih do-
mačinov. Langhammer se je šel le pri nas izučil mle-
karstva. Bil je ponižna, mirna duša, sedaj pa se je
pokazal v pravi luči. Kmetje so že itak nevoljni, ker
jim mlekarna zaradi svojih velikih stroškov plačuje

le 15 vin. za liter mleka. Langhammer, tvoje navdu-
šenje za Südmarko je silna drznost, ker in dokler te
redi slovenska žuljava roka.

m Fram. Mohorjanov štejemo letos 166, 16 več
kot lani. — Lepo pisanko je dobil viničar Jožef Pau-
lec. Predlanskim mu je umrla v Gradcu edina, sam-
ska sestra Jožeta, ki je zapustila nekaj nad 4000 K.
Kot edini dedič je Jožef Paulec vse podedoval ter pre-
jel te dni 4200 K — za pisanko.

m Poljane. Z ozirom na grde napade v „Slo-
venskem Narodu“ na preč. nadžupnika g. J. Lenar-
ta v Smartnem pri Slovenjem Gradcu, je izvolila polj-
čanska občina g. nadžupnika zaradi njegovih velikih
zaslug in požrtvovalnega 10-letnega delovanja za ce-
lo poljčansko župnijo za častnega občana. Zelen je
„Slov. Narod“ recept, in zato smo mu ga dali. Č. g.
nadžupnik je bil za našo poljčansko faro velik dob-
rotnik in izvrsten učenik, zato nam ostane v traj-
nem spominu.

Ptujski okraj

p Sv. Bolfenk v Slov. gor. Kmečka hranilnica
in posojilnica pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. boče ime-
la drugi občni zbor. Zato tem potom naznanja in va-
bi svoje člane iz celega svojega okoliša, da se v obil-
nem številu udeležijo zborovanja, da spoznajo delova-
nje in razvoj mlade zadruge. Na vsopredju je tudi
predavanje o zadružni prodaji živine, umni živinore-
ji ter o raznih koristnih kmečkih stvarih. Predaval
bode odposlanec Zadruge za vnovčevanje živine v
Mariboru. Pridite torej, kmetje v obilnem številu.

p Zagorci pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. Tu-
kajšnji posestniki smo sklenili, da si sčasoma osuši-
mo naše muzevne travnike ter jih izboljšamo, oziro-
ma prenovimo. Na večkratno prošnjo je prišel znani
strokovnjak g. Škerlec vičanski od Velike Nedelje k
nam dne 9. t. m. ter razlagal različna tozadevna v-
prašanja. Navajal je vzglede umnega kmetovanja iz
posameznih panog kmetijstva ter dejal, da nam je e-
dino-le s pomočjo dobrega travnika mogoče priti do
boljše bodočnosti pri kmetovanju. Vse drugo, je dejal,
je le postranski dobiček. Nadalje nas je poučil, kako
naj postopamo pri osuševanju naših malovrednih trav-
nikov, da si ustanovimo vodno zadruzo, to pa radi
tega, ker le na tak način nam je mogoče dobiti pod-
pore iz 54milijonskega fonda pri poljedelskem mini-
strstvu. Omenil je, da je določen ta denar za pomo-
žitev krmil, za izboljšanje travnikov in pospeševanje
živinoreje. Torej je taka zadruza velikega pomena.
Po drugi strani pa dobimo tudi 40% deželne in držav-
ne podpore v ta namen. „Torej na noge in ne držimo
rok križem,“ je dejal g. Škerlec, „dokler se nam de-
nar ponuja.“ — Najprej treba obilne, dobre krme,
potem še misliti na boljše pasmo živine, in ko imamo
isto, je treba gledati, da dobimo od živine popoln do-
biček, ker samo gnoj od živine in prireja telef ne za-
dostuje, ampak je treba gledati na dobiček od mleka.
Ker smo pa preveč oddaljeni od mesta in nimamo
mlekarn, da bi spravili mleko v denar, si moramo
nabaviti — posnemalnike — in prodajati surovo ma-
slo (puter). Pri tem nam je g. Škerlec na podlagi
lastnih izkušenj pri posnemalniku, katerega je kupil
pri delniški družbi na Dunaju XII., Wienerbergstr.
31, izračunal in s številkami dokazal, kako lep dobi-
ček imamo na tak način pri naši živini. Sklenili smo,
da se ravnamo po njegovih nasvetih, in g. Škerlec
nam je naredil takoj prošnjo za podporo pri osuševa-
nju naših malovrednih travnikov, katero smo vsi po-
sestniki omenjenih travnikov podpisali, ki smo bili
navzoči, ter jo predložimo deželnemu odboru. — O-
meniti je še, da je predavatelj g. Škerlec govoril nad
poldrugo uro tako navdušeno za kmečke koristi, da
smo se mu čudili, in se možu pozna, da se res veli-
ko trudi, misli, računi in zelo veliko tuhta v svoji
stroki, ter je priporočanja vredno, da ga tozadevno
posnemamo. Za njegov trud se mu najprijazneje za-
hvaljujemo in želimo, da nas zopet v kratkem obišče.

p Cirkovec. Zlato poroko je obhajal Matija Žu-
mer v Dragonji vasi. Kot živinotržec si je pridobil
znatno premoženje in svoje otroke tako dobro oskrbel,
da gospodarijo vsi na lepih kmetijah. Moža je zadela
letos velika žalost, ker je umrl njegov sin Jožef, ki
je prevzel na domu obširno posestvo, katero pa nima
sedaj nobenega otroka-dediča. S hčerjo Trezo in Ne-
žo ima oče Matija večje veselje, zato se je obhajala
na Trezinem domu zlata gostija, v katere spomin je
Matija Žumer na željo domačega g. kaplana daroval
rad zlat v znesku 10 K za „Slov. Stražo“. — Boleh-
ni materi Ani želimo zdravja, Matiju pa kot še dokaj
krepkemu možu, še več let, slednjim obema — nebeško
gostijo!

p Ormož. Naš liberalni advokat dr. Sernee je
neumorno pri delu, da pripravi kandidaturu dr. Plo-
ju, ki bo seveda zatrljal po shodih, da nima z libe-
ralci nobene zveze. Dr. Sernee je načelnik okrajne-
ga odbora liberalne stranke za ormoški okraj, in je
tudi v celjskem vodstvu liberalne stranke. Zadnje ne-
deljo, dne 9. t. m. je bila zopet seja liberalnih zaup-
nikov, katere se je udeležil tudi dr. Ploj. Postavili
so se za vsako vas zaupniki in agitatorji. Denar je
agitatorjem na razpolago. Pri kmečki stranki se ne
dela z denarjem, tam je prepričan in navdušen. V
vrstah Kmečke zveze je treba sedaj edinstvo in dela.
Kjer se dela z denarjem, tam vendar ne more biti
pravega prepričanja. Vsi pošteti volilci bodo ravno
vsled nastopanja liberalnih agitatorjev odklanjali z
denarjem z njimi vsako zvezo. — Pri nas se govori
veliko o različnih kandidatih pri Kmečki zvezi. Mi

zaupamo našim voditeljem in bomo držali disciplino, ker smo pristaši stranke, ne pa kakoršnihkoli bode oseb.

p Središče. Drugi roditeljski sestanek se je vršil tukaj v nedeljo, dne 9. aprila po večernicah. Kakor prvi, je bil tudi ta mnogobrojno obiskan; prišlo je okrog 140 oseb — očetov in mater. Glavna točka razporedbe je bila poleg razgovora o poletnih olajšavah in o obiskovanju vprašanje „kaj naj bode iz naših otrok? O tem važnem predmetu je govoril domači nadučitelj g. Anton Kosi. V svojem govoru se je dotaknil tehle točk: 1. O delu v obče, njega korist in potreba. 2. Kdo naj izvodi otroku poklic? 3. Na kaj se je treba pri določitvi stanu, oziroma poklica, ozirati? 4. Kako spoznamo pri otroku, do kakšnega stanu ima veselje? 5. Temeljiti ljudskošolski pouk kot glavna in prva priprava na vse stanove. 6. Kakšna svojstva imej otrok (telesne in duševne lastnosti), da ga bode povsod lahko stalo? 7. Kdaj se naj odpravi deček v nauk? 8. Kako vzgajati pri nas dečke, ki imajo namen, posvetiti se kmečkemu stanu? 9. Študiranje dečkov. 10. Nekaj o deklinski vzgoji. — Govornik, ki že nad 25 let služi kot učitelj v Središču, je jemal vzglede iz najbližnje okolice, kar je bilo vzrok, da so ga stariši s posebno pozornostjo poslušali. — Korist roditeljskih sestankov se pri nas vedno bolj uvideva, saj nudijo te naprave najlepšo priliko, da se učitelji, katehetje in stariši lepo pogovore o otrocih, ki jih vzgajajo.

p Zetale. V ptujski bolnišnici je dne 23. sušca t. l. po dolgem bolehanju na srčni vodeniki umrla Amalija Colnarič iz Zetale. — Naj v miru počiva!

p Sv. Križ tik Slatine. Od 1. do 9. aprila je bil pri nas sv. misijon, ki so ga vodili trije č. gg. lazaristi iz Celja, in to s posebno gorečnostjo. Bog jim plati ves trud! Udeležba je bila velikanska, zlasti sklep je bil izvanreden, ker sta bili blagoslovljeni novi krasni zastavi obeh Marijinih družb. Zastavi staneta 730 K in so ju mojstersko izdelale č. šolske sestre v Mariboru.

p Središče. Paški in gledališki večer privedi središča 6 razrednica na Velikonočni ponedeljek v šolskih prostorih v Središču. Na vsporedno so te le točke: 1. Pesem „Pomladni izprehod“, Fr. Serajnik. 2. Deklamacija „Pomladna bajka“, Fr. Žgur. 3. Vino in voda. 4. Glasni zbor s samospeli ter spremljevanjem harmonija. A. Kosi. 6. Gledališki igri: a) „Hvaležna sirota“ v dveh dejanjih, Spisala R. Kosova, b) „Skrb in smrt“ v enem dejanju. Priredil Jaraj Pačgrac. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina sedežem je 80 vin., stojščem pa 50 vin. Čisti dobiček se uporabi za šolske namene. Šolske prireditve v Središču ponujajo udeležencem vsakikrat lep užitek, zato se je nadejati tudi tokrat obilne udeležbe.

Ljutomerski okraj.

l Ljutomer. Umrl je tukaj dne 10. t. m. učitelj v Gornji Radgoni, g. Alojzij Prager v 25. letu svoje starosti. N. v. m. p.

l Blagi obitelji Seršenovi v Ljutomeru je umrla dne 2. t. m. na sam god družinskega gospodarja ljubezniva hčerka Marica. Naše sožalje!

l V Cezanjevcih je umrla dne 1. t. m. Marija Vogrinec, rojena Markovič, hčerka uglednega Jožefa Markoviča ravno tam. Naj v miru počiva!

l Ljutomer. Na belo nedeljo privedi tukajšnje bralno društvo najnovejšo narodno igro „Domen“ dramatizirano po Jurčičevem romanu. Vsi, ki ljubite pošteno zabavo, ne zamudite te prilike. Vabimo tudi vsa sosednja društva, prijatelje in znance. Veselica se vrši v dvorani gospe Kukovec, točno ob 8. uri. K obilni udeležbi vabi odbor.

Slovenjgraški okraj.

s Velenje. Pred kratkim se je naselil v našem trgu čevljar Jožef Verhnjak. Mož je dober delavec, pošten in odločen slovenski obrtnik. Zdaj imamo torej v našem trgu dva vrla slovenska čevljarja, Franca Polha in Jožefa Verhnjaka, katera vsem Slovincem v Velenju in v okolici prav toplo priporočamo.

s Smartno pri Velenju. Pretečeni teden smo zopet pokopali eno Marijino družbenico, 19 let staro Nežo Glušič, in pa 80 let starega tržana, Jožefa Remsko, iz vrle katoliško-narodne hiše Melanšekove. — Bog jimaj daj večni mir!

s Marenberg. Janez: hej Joža, kam pa tako naglo, malo bolj počasi, se bova kaj pogovorila! — Joža: E, nimam časa, Neža je rekla, da moram hitro priti, ker se ji že strašno toži, ker danes jutraj ni bilo kave, zdaj pa tako veš, da grem kupovat. — Janez: Pri katerem trgovcu pa kupuješ ti različno blago? — Joža: Veš, tje grem, kjer dobim vsakokrat en „frakele“ šnopsa, jej, in pa še kako dobrega, kar sline se mi pocedi, kadar se zmislim na to nebeško pijačo. — Janez: A tako, zaradi tega strupa greš v nekatere trgovine in jih bogatiš s svojimi težko prisluženimi groši. Vprašam te, ali nimaš dovolj trgovcev v Marenbergu, ki ne ponujajo tega strupa, kakor gospod Langeršek. Tudi tam dobiš vedno sveže in močno blago vseh vrst in še bolj poceni, kakor drugod. — Joža: No, no, ne bodi tako hud, Janez, te bom pa ubogal. Kar precej sedaj grem k gospodu Langeršku, in še druge bom skušal pregovoriti. — Janez: No, hvala Bogu, saj sem vedel, da si ti dober človek, le idi in videl boš, da ti ne bo nikoli žal.

s Sv. Primož nad Muto. Naše kat. bralno društvo bo na velikonočni ponedeljek privedlo na Muto v prostorih slovenske šole veselico s temle vsporedim: I. Deklamacija otrok. II. Predstava igre: „Najdena hej“, iz starih oziroma prvih krščanskih časov. III. Prosta zabava (tamburaški zbor, svira tudi godba, pri kateri pomagajo vrli Vuzečičani). Pridite vsi, ki hočete kaj lepega videti in slišati, ter se pošteno zabavati. Pri nas na Muto vidijo „radi“ prireditve Slovincem, čeravno ni naš namen izživeti Nemce, temveč izobraževati Slovence ter gojiti njih verski in narodni čut. Do svidenja pa želimo vsem veselo Alelujo.

Konjiški okraj.

k Konjice. Ne morem več molčati, kajti ta preklicani „Stajerci“ se je v zadnji številki že zopet pre-

drznil blati našega č. g. vikarja. Predrznost, koje-ga zlobna roka je že parkrat v „Stajercu“ očitno pokazala, da se ne boji božje pravice ter si upa javno, po krivici obrekovati tega blagega, nam vsem priljubljenega gospoda. Jasno je kakor beli dan, da ne-sramnili točk, koje so objavljene v „Stajercu“ dopisih, nikdo ne more pripisovati in dolžiti g. vikar-ja. Akoravno noben pošten človek ne išče, kje bi ga kdo hvalil, pa vendar sem primoran na tem mestu izreči, da je č. g. vikar M. Jurhar res, v prvi vrsti — vzgleden duhovnik, vnet in požrtvovalen delavec v vinogradu Gospodovem, in drugič v vseh zadevah dobro premišljen voditelj na narodnem polju. — Bog ga živi!!!

k Konjice. Podružnica Kmetijske družbe, ki je bila doslej vsled zanikarnega vodstva brez pomena, je prišla v izvrstne roke, ki jamčijo, da se bo delalo odslej v prosep kmetijstva. Kmetje, katerim je bila poprej Kmetijska družba tuja, imajo zdaj prost vstop. Tudi pri Zadrugi za vnovčevanje živine je kakih 50 trdnih kmetov. Prva bo pospeševala kmetijstvo, polje-delstvo in vinogradništvo, druga živinorejo. Kmetje, v vaši zemlji je zlata ruda, okoristite se ž ujo! Spremenite svoje njive in travnike v vrte in livade, zemlja bo dala svoj sad, da bodo vaši sinovi in hčere lahko in radi uživali najboljši in domači kruh in ne zapuščali rodne grude. Na vaših posestvih so zakopani zakladi, samo učite se jih izkoristiti. Zboljšajte njive, travnike, pašnike in vinograde ter vsako ped zemlje. Ne se zanašati samo na vinograde, ki dajo včasih preveč, včasih nič, da nikoli ni prav, obrnite pozornost na živinorejo in polje! Tu je doma vsakdanji kruh, ta gotov vsakoletni pridelek, ki da gotov denar. Iste njive bodo dale še enkrat toliko žetve, in hlevi hranili še enkrat toliko glav, kakor dozdaj, če prisilite svojo zemljo k temu z umnim obdelovanjem. Ne gledati samo na množino, ampak tudi na kakovost. Glej, stvarnica vse ti ponudi, le jemat' od nje ne zamudi!

k Konjice. Neokusnih dopisov iz Konjic v „Stajercu“ ne bo konca. Kdo jih oskrbuje, je jasno. Ampak dotičnik naj pazi, da se ne bo pri tem občutno opek. Svetujemo mu, naj sede na „mrzel kamen“, da se mu jezica ohladi.

k Vitanje. V nedeljo, dne 9. aprila je umrl pri nas po zelo mučni bolezn, previden s sv. zakramenti, 59 let stari, obče priljubljeni g. Janez Verdnik. Rajni je bil dolgo let občinski tajnik občin Ljubnica in Paka, pred leti tudi občin Brezna pri Sp. Dolici in Skomre. Bil je naročnik „Slov. Gospodarja“. Bil je zelo vešč in vreden v svojem poklicu ter postrežljiv proti vsakemu človeku. Bodi mu zemljica lahka!

k Kebelec. Križ je, strašen križ, če je človek tako kratkoviden, kakor jaz, tem večji križ, če človek poprej za to niti vedel ni, kakor n. pr. jaz. V tej svoji kratkovidnosti sem se večkrat hudoval nad našimi predniki, ker so nam postavili toliko preveliko cerkev; na pol prazna se mi je večkrat zdel. In sveti jezi, ki me je popadla, kadar sem to videl, sem dal duška tudi v „Slov. Gospodarju“, češ, vsaj tisti naj grejo v cerkev, katerih dolžnost je, dati pred vsem dober vzgled, to je naše učiteljstvo. Ko bi slišali, koliko besedičenja je zavoljo tega? „Saj bi šel v cerkev jaz in moja podložna, pa prostora ni,“ tako se hudejejo nekateri. Ti prešmentana moja kratkovidnost, da tega nisem nikdar zapazil, da ni prostora! Zato se pa nikar ne hudejte, in mi tistega dopisa nikar ne zamerite! Napišite ga na rovaš moji kratkovidnosti. Če ni prostora, pa ostanite le zunaj ali kjer pač hočete! Jaz pa se bom v naprej zopet hudoval nad našimi pradedi, ker so nam postavili „premajhno“ cerkev, ki je vsako nedeljo tako natlačena, da g. Bregant in g. Otschko nimata prostora! Bo že tako, ker prejšnji učitelj tudi ni šel v cerkev. Kebelecjan.

Celjski okraj.

c Celje. Naši liberalci so pozvali za zadnjo nedeljo dne 9. aprila svoje, še udane jim pristaše v St. Jurij ob juž. žel., kjer so sklepali o kandidaturi za celjsko-vranski okraj. Sklenili so, ponuditi kandidatu-ro dosežanemu poslancu, g. Francu Robleku. Toda, ker se splošno sodi, da Roblek ne mara več dajati svojega imena in hrbta falitni liberalni stranki, kljub temu sklepu niso bili pomirjeni. Zato so naredili še en sklep, tako moder, da je res vreden Nar. stranke, in sicer, da pri tej kandidaturi vstrajajo, četudi bi Roblek kandidatu-ro odklonil. Kaj hočejo liberalci s kandidatom, ki ne sprejme kandidature, to vedo le modre liberalne butice. Zelo radi pa verjamemo, da se brani Roblek liberalne družbe, kajti dobro mu je poznano, da bo v kratkem političnem polomu liberal-ne stranke sledila cela vrsta liberalnih gospodarskih polonov.

c Naši liberalci so vsi zbegani! Dobro se za-vedajo, da so jo s svojo politiko protiverskega in slabega gospodarstva popolnoma zavozili ter jih ljudstvo, sito prepričev, ne mara več. Le prejasno slutijo, da bodo volilci z glasovnico v roki upostavili na Sp. Stajerskem prepotrebni mir, ki so ga pričeli liberalci tako zlobno kaliti. Sram jih je pa vendar, pokazati vso onemoglost v okraju, ki so ga proglašali za svojo trdnjavo. Odtod zmedenost in preplašenost!

c Celje. Sicer se je že dalje časa govorilo, da misli namestništvo razveljaviti volitve za občino Celjske okolice, ki so se vršile meseca avgusta 1910. — Vendar pa nismo mogli tega verjeti, ker se je vršila volitev tako mirno in zakonito, da so se celo člani volilne komisije, ki niso naši pristaši, kakor celjski župan, ki je bil v komisiji, in vladni komisar, pohvalno

izrazili. Vlada, oziroma graško namestništvo, je pa vendar našlo vzrok, da se je volitev razveljavila. — Čujte in strmite slovenski volilci! Razglas, ki bi moral biti po postavi nabit celih 8 dni, je bil nabit še le prvi dan osemndnevnega roka, tako, da je bil dr. Ambrožič, ki se je edini pritožil, menda za kako uro prikrajšan. Hvala Bogu, da imamo v Gradu tako pravične moze, da se ravna jo tako strogo po postavi in volitve v tako veliki občini ovržejo, čeprav je jasno, kakor beli dan, da volitve ne bi bile niti za en glas izpadle drugače, ako bi bil tudi razglas nabit pol ure dalje. — Da bi se le gospodje hoteli povsod ravnati do pičice po postavi! — Postava predpisuje, da se mora rešiti vsaka prošnja takoj, ali kakor hitro mogoče. Krajni šolski svet za Celjsko okolico je prošil že pred 10 leti, da se naj mu potrdi stavbišče za novo šolo, pa ta prošnja še do danes ni rešena, in sicer zaradi tega, ker je stavbišče v celjskem mestu in si namestništvo ni upalo rešiti prošnje. — Zakaj pa v tem slučaju vlada ni tako tankočutna in vestna? — Pomagalo tudi to nič ne bo. Slovenci hočemo pri novih volitvah pokazati, da smo samostojni in razumni možje, katerim mesto za poveljstvo daval ne bo. — Zavedno in pogumno bodo stopili slovenski volilci tudi v drugič na volišče. Svoje-ga namena vsi združeni naši nasprotniki ne bodo do-segli.

c Okolica Celje. Dne 24. marca popoldne so se ustavili tukaj že dobro znani trije malopridneži iz Brega, Okolica Celje, in sicer, Lednik Zupanc in Arlič, tukajšnjemu redarju M. Vučku, ki je Lednika zaradi drznega postopanja aretiraj. Zgoraj imenovani redar, ki se je dolgo časa mučil z njimi, jih je komaj s pomočjo redarja Turnška, ki mu je prišel na pomoč, spravil v občinski zapor. Trojica je redarja tudi zmerjala in je pri tej priliki Arlič tudi ranil redarja Turnška na obrazu in na roki. — Za zgoraj po-pisano delo so dobili „gospodje“ dne 6. aprila 1911 od celjske okrožne sodnije sledeče plačilo: Arlič 8, Led-nik 6 in Zupanc 4 mesece težke ječe s posti. Prebi-valci Okolice Celje se tega prav veselimo in se za-hvaljujemo redarjema za njuno postopanje, ker kaj takega je bilo tukaj že zelo potrebno.

c Slivnica pri Celju. Dne 16. marca je bila pri nas občinska volitev v prostorih Grassellija. Najetih liberalnih agitatorjev je kar mrgolelo. Njih orožje je bila laž! Slišali so se glasovi: ako zmaga župniko-va stranka, bodo morali na občinske stroške v Sliv-nici graditi zvonik in šolo kje pri Sv. Urbanu; far-bali so, da je kriv župnik novega šolskega poslopja, ker je prošil za četrti razred, in druge nečedne, laž-njive reči, s katerimi so se begali volilci. Da bi bil župnik beračil za glasove pri liberalcih in bil po njih milosti izvoljen („Nar. List“ št. 13), je grda, ne-sramna laž; če bi bili le mogli, bi ga bili pahili iz odbora, pa se jim ni posrečilo. — G. Janez Čretnik je bil izvoljen enoglasno za slivniškega župana, piše „Nar. List“, št. 13; to pa ne pove, na katerem pro-gramu se je to zgodilo! Ogromna večina odbornikov 15 med 18, čast jim! se je odpovedala lažliberaliz-mu in socialdemokratizmu in lastnoročno podpisala vdanostno izjavo katoliški cerkvi in kat. socializmu. To je storil tudi bivši župan, odbornik Janez Čretnik, na podlagi katerega programa je bil zopet izvo-ljen za župana katoliško-narodni kmet. Narodni na-prednjak nadučitelj Kurbus seveda ni med njimi. Kakšni korenjaki so Slivničani, bodo pokazali dne 13. junija, ko bo volila ogromna večina na programu Kmečke zveze.

c Mozirje. Bogati posestnik Janez Brinjec, po domače Hudobreznik iz Brezja, je šel dne 7. t. m. v Podvin na pogreb sorodnika. Nazaj grede je padel po noči raz brv v Pako, kjer so ga našli drugo jut-ro vtopljenega. Ali je kriva temu slavnoznana šmar-tinska brv čez Pako, ki zasluži kljub svoji širokosti in pomanjkljivi ograji vendar poprej ime „gugalica“, se dosedaj še ni moglo dognati. Pred kakim dobrim mesecem se je pobil njegov brat Jožef tako nevarno, da je kmalu potem umrl. — Umrla je Ana Kremenšek, p. d. Belej v Žekovcu dne 8. t. m. Bila je vzgled-na žena. — Naj vsi v miru počivajo!

c Mozirje. Mnogoštevilni obisk pri zadnji pred-stavi in splošna želja, našemu društvu naklonjenega občinstva, je prisilila naše vrle diletante, da še en-krat uprizorijo zadnjič tako dobro uspele igro „Divji lovec“. Kdo bi se tudi ne veselil, zopet videti z veli-ko dovršenostjo in z mnogim humorjem igrane vloge Tončka in drugih lepih prizorov. Da bo nekaj nove-ga, se bo igralo tudi šaljivko „Zamorec“. Veselica se vrši dne 30. aprila po večernicah v prostorih g. Val-entina Vasleja. Ob ugodnem in toplem vremenu se bo pa igralo istotam na prostem pod kozolcem. Upajmo, da se bo vreme do tedaj toliko popravilo, in bomo i-meli za sedanjí mraz pozneje več gorkote! Opozarja-mo s tem tudi druga prijateljska društva gornje Sa-vinjske doline ter vrle Skalčane in Pačane, da ne bo-do prirejali ta dan svojih veselice, ampak nas v obil-nem številu posetili. Junija pa se bomo postavljali na svojem odru že z „Desetim bratom“! Na svidenje dne 30. t. m.!

c Mozirje. Zopet je nastopila po dolgi zimi pri-jetna spomlad. Narava se je zopet oživela, ptice, ki so nas v jeseni zapustile, zopet prihajajo k nam in nas razveseljujejo s prijetnim petjem. Kakor je v na-ravi sedaj v pomladnem času, tako je pri nas zmi-rav v društvenem in zadržnem življenju. Izobraže-valno društvo pripravlja lepo igro, ki jo bode pred-stavljalo dne 30. aprila, in paša Kmečka hranilnica in posojilnica, ki lepo napreduje, vabi vse svoje čla-ne in prijatelje združništva na občni zbor, ki se bo

vršil na belo nedeljo, to je dne 23. aprila po večernicah v posojilnici. — Ker se sedaj veliko govori o posojilnicah, zato je zelo važno in koristno, da se tega običnega zbora obilno udeležite, da se prepričate o delovanju in stanju Kmetijske posojilnice v Mozirju.

c Dramlje. Malokdaj je čitati v kakem časopisu iz naše občine novice. Tudi danes ne bo nič posebnega novega. Prvič poročam, da se je obhajal pri nas meseca februarja sv. misijon s precej povoljnimi uspehom. Trajal je osem dni. Nahajajo se tudi tukaj nevedni ljudje, ki so se držali, napadati č. gg. misijonarje v liberalnih časopisih, češ, da so preveč hujskali proti „Nar. kluku“, parlon, „Listu“. Jaz pa rečem, da so imeli čisto prave govore in storili svojo dolžnost. Priporočati pa ne morejo na noben način protiverskih časopisov. Toliko v pojasnilo nevednemu dopisniku laži „Nar. Lista“. — Oglejmo si še malo ceste, ki jih ima občina za popravljati. Tako slabih cest ni kmalu najti blizu na okrog, kot tukaj v naši občini. Po cestah, ki peljejo skozi Vodule ali Lazze ali pa Dobje, je nevarnost, da obliči živina v blatu. Vzor vseh cest je pa skozi Svetelko. O tej pa še za govoriti ni. Lansko leto je nameravala napraviti občina okrajno cesto, a je zabranil to nek odbornik, ki se je priselil k nam. Čudno je, da se je oziralo na samo enega, ki je bil proti okrajni cesti, dočim se na druge ni gledalo, ki so bili vsi za njo. On, ki nima drugega posla, kot posedati po gostilnah, ali pa se na lovu kratkočasiti, ne ve, kaj se pravi slaba cesta, to pa vemo mi ubogi kmetje, ki moramo po takih cestah voziti. Več se pa ob priložnosti pogovorimo. — Kmet, ki vozi skozi Svetelko.

c Sv. Vid pri Grobelnem. Posesnik Goleš iz Ponkvice, p. d. Urlep, pride neko popoldne v gostilno, kjer si naroči četrtinko vina. Tam ga začne zbadati navzoč liberalci, postaja je vedno predrznejši, in naenkrat zgrabi Urlepa in ga trešči na tla, in Bog ve, kaj bi se bilo z njim zgodilo, da ga ni ubral nek drugi domačin, ki je bil slučajno tudi v krčmi. Liberalen gostilničar pa, namesto da bi se bil zahvalil možu, ki je na ta način preprečil nesrečo, ga je opsoval zaradi tega ter zagovarjal napadaleca. Tako daleč smo torej prišli, da si človek niti svojega življenja ne bo več varen v liberalnih gostilnah, ako je drugega mišljenja. Prihodnjič bodo pa zopet kričali liberalci, da jih mi sovražimo, da raznašamo sramoto domače župnije okoli po svetu, kratko, grom in strele bodo spuščali na nas. Vsak človek sprevodi, kdo da dela nečast fari, in da so liberalci tisti, ki „klerikalce“ smrtno sovražijo. — To je napisalo klerikalno človeče, ki namaka pero v svoj žolč in ki pljuva v lastno skledo. Vas pozdravlja — Petelinček.

c Smartno ob Paki. Celjski „Nar. List“ je v 2. številki z dne 2. marca t. l. prinesel z ozirom na zadnji dopis v „Slov. Gospodarju“ popravek glede tukajšnjih šolskih razmer. Predno se pa s tem „vezelanimi“ popravkom natančneje seznanimo, izjavljamo, da se v dopisu v „Slov. Gospodarju“ nikakor ni mislilo žaliti ali kaj oporekati g. učitelju K. ali gđ. učiteljici, katere v obče spoštujemo in smo z njimi vsestransko zadovoljni. Toliko v pojasnilo! Sedaj pa k zgoraj omenjenemu popravku, namreč zaradi daljave do šole. Dopisnik trdi, da je od polzele do Šoštanske meje samo 8 km. Smešno! Nas daljava od Polzele do Šoštanske prav nič ne briga! Nasprotno dopisniku lahko dokažemo, da je od Polzele do Šoštanske 15 km. Dopisnik je moral pač ta pot od Polzele do Šoštanske meriti v zelo sumljivem stanju, sicer je — lagal. Da je pa dopisnik v tej „obrti“ dobro izvežban, nam spričuje „Nar. List“, kateri je v 11. številki objavil z ozirom na prej omenjeni dopis v „N. Listu“ štev. 9 sledeči popravek (dobesedno: „Z ozirom na naš zadnji dopis v štev. 9, z dne 2. marca t. l. glede šolskih zamud in kr. šolskega sveta, nam pošilja g. načelnik Fr. Steblovnik, p. d. Obat, sledeči popravek: 1. Ni res, da bi g. nadučitelj z opravičevanjem zamud ne imel ničesar opraviti, res je, da ima isti, kot šolski voditelj dolžnost, vpisovati opravičbe strank, ali so zamude opravičene ali neopravičene. Šele na podlagi mesečnega izkaza zamore potem določiti komisija in obravnavati o istih. — 2. Ni res, da bi bila, kakor namigava dopisnik, kriva vseh kazni komisija, ker ji tista predlaga, res pa je, da ista ni še v nobenem slučaju predlagala kazni, pač pa je predlagala v vsakem slučaju odpust kazni milostnim potom. — 3. Ni res, da bi v času, ko je imel g. nadučitelj obravnavanje zamud, ne bilo toliko kazni, kakor sedaj, res je le, da je v letu 1909, ko je imel g. nadučitelj obravnavanje v rokah, plačalo kazni 49 strank v znesku 178 K, a sedaj, to je v letu 1910, ko je obravnavala zamude omenjena komisija, le 26 strank v znesku 108 K. — 4. Ni res, da bi bili nekateri nesposobni otroci spoznani za sposobne in potem kaznovani, res je, da je bilo spoznanih nesposobnih 9, a kaznovani v tem letu še ni bil niti eden. — 5. Dalje ni res, da bi ne dobival prošnji in prizivov nadučitelj, res pa je, da jih dobiva isti kot voditelj šole ter se mora o istih vzajemno s kr. šolskim svetom izjaviti.“ — Ta popravek je krepka zausnica za lažnjivega dopisnika v „Nar. Listu“. Ko bi ti ljudje tako pridno delali, kakor lažejo, bi bili še bogatini. Sicer vas pa tako dobro poznamo! Laž je vaš program, obrekovanje vaše delo, in v tem znamenju boš propadli. Glede na stavek v „Narodnem Listu“ o turškem življenju pa opozarjamo dopisnika, ali bolje rečeno, njegovega sfulerja, naj pogleda nekoliko okoli sebe in se prime za nos, če ne ga bomo mi za ušesa.

c Sv. Peter na Medvedovem selu. Naša Kmetijska podružnica je imela v nedeljo, dne 2. aprila pri nas prav zanimivo poučno zborovanje. Strokovni učitelj Zidanšek iz šentjurske kmetijske šole nam je v

poljudnih besedah pojasnil načine, kako povzdigniti živinorejo. Župnik Gomilšek pa je poročal o običnem zboru Kmetijske družbe 29. in 30. aprila v Gračcu Družba je štela 1. 1910 15.103 ude, od teh na Južnem Stajerskem 3920. Imela je dohodkov 923.390 K 85 vin. in izdatkov 801.088 K 71 vin. Izmed mnogih predlogov je bil soglasno sprejet predlog naše podružnice, naj se omeji dajanje koncesij za žganjetoče in se pospešuje treznostno gibanje med ljudstvom, obenem pa naj vlada in družba preiskujeta vzroke padanja km. prebivalstva, ki je padlo v 10 letih samo na Južnem Stajerskem za 3147 duš. Kako strašno se širi žganje-pitje na Stajerskem, priča 338 novih žganjetočev, ki so se l. 1910 dovolili, 93 pa jih razširilo svoje delovanje. Vsak pravi rodoljub naj bi zato mislil na to, kako mogoče omejiti zlasti žganje-pitje. G. Zidanšek je končno odgovarjal še na mnoga vprašanja iz živinoreje.

c Vel. Pirešice. Gospod urednik, skoro da se Vam čudno zdi, da dobivate od vseh krajev dopise, samo iz Velike Pirešice se nikdo na Vas ne spomni. Si bode pač lahko mislili, no, v teh goratih krajih pač ni nikogar, kateri bi znal kaj posebno pisati, a temu ni tako. Krivo je temu le, ker živimo sedaj bolj v mirnih časih. Pretečeno leto smo prebili srečno občinske volitve; saj vam je še gotovo znano, kako so takrat vsi liberalci pogoreli, kajti naše dobro ljudstvo je ohranilo še pravo ljubezen do rojstne grude ter zna čuvati nje svetinje. Gospod urednik, ako bi bili videli, kako so se nekateri frakarji trudili, da bi vzeli našemu ljudstvu njegovo prepričanje ter mu vbili v glavo takozvano napredno misel! Pa zaman, naše ljudstvo je v ogromni večini krščansko in slovensko. Žal samo, da imamo nekaj liberalcev, kateri so si še ohranili edino dobro lastnost, da niso vsaj zatajili materinega jezika, kajti kakor sem poizvedel, ni imela občina Vel. Pirešica pri letošnjem ljudskem štetju nobenega Nemca. Čast za tako obširno občino. Jaz menim, da bode edina na Spodnjem Stajerskem, katera nima pri letošnjem ljudskem štetju nemčurskega madeža. Približno 2000 ljudi, a vsi Slovenci. Le žal, da si mora mnogo našega ljudstva v tujini iskati kruha, da nimamo onega pravega števila, kakor bi moralo v resnici biti. Toda, ker je naše ljudstvo značajno in verno, upam, da pri letošnjem ljudskem štetju ni bilo nikogar, kateri bi bil zatajil svojo narodnost tudi v tujini. Imam še veliko domačih novic, katere Vam bodem prihodnjič orisal; med temi bode prišla na vrsto tudi neka „klepetulja“, katero bode treba malo okrtati, da se duhovi očistijo. Na svidenje torej!

Občan.

c Nova Štifta pri Gornjem Gradu. V nedeljo, dne 2. aprila je bil v Gornjem Gradu občni zbor pašne zadruge, ki ima svoj delokrog v občinah Gornji Grad, Nova Štifta, Bočna, Ljubno in Loče, ter je bila ustanovljena l. 1908 s sedežem v Gornjem Gradu. Na tem zboru se je zvedelo, kako ljubezen imajo gospodje, ki so lastniki pašnikov, do kmeta. Pašniki se nahajajo namreč na planinah, ki so last ljubljanske škofije in so bili poprej pod upravo vsakokratnega ljubljanskega škofa, a zadnji čas so pa pod upravo stolnega kapitlja v Ljubljani. Na teh pašnikih pasejo kmetje iz zgoraj navedenih občin živino že od davnih časov sem in bi bil jako hud udarec za našega kmeta, če bi se mu pravica do teh pašnikov odvzela. To bo menda vsak priznal. Ko se je snovala ta zadruza, se je sklenilo, da mora delati zlasti na to, da bi se vzeli pašniki za daljšo dobo v najem, ali pa, da bi jih posamezne soseske odkupile, ker drugače je tudi vsako izboljšanje zastoj. In ko je prosila enkrat zadruza za neko podporo za izboljšanje pašnikov, se ji je tudi odgovorilo, da mora vzeti iste za daljšo dobo v najem, če hoče dobiti kaj podpore. V začetku se je zadrugi to obljubilo. Ker so se pa potem razmere pri upravi knežškofijskih posestev, ležečih v tem okraju, predrugačile, je prišla tudi ta zadeva v drugi, toda v slabši tir. Ker na večkratne prošnje in pisma ni hotel dati stolni kapitelj določnega odgovora, se je v seji načelstva pašne zadruge začetkom marca t. l. sklenilo, da se še enkrat vpraša in prosí, naj se stolni kapitelj jasno izjavi, kaj hoče storiti v tej zadevi. Odgovor je prišel ravno na dan običnega zbora dne 2. aprila t. l., pa takšen, da je vzbudil silno ogorčenje med zborovalci. V odgovoru stoji, da se pašniki ne dajo za daljšo dobo v najem, pa tudi ne morejo odkupiti, to je toliko, kakor da se v nobeno splošno korist kmeta ne privoli. Sicer se je v tem odgovoru obljubilo, da se bo napravil načrt, kako izboljšati te pašnike; če se pa bodo v teh razmerah kaj izboljšali, se bo zahtevala potem večja najemnina, in dobiček od izboljšanja ne bode imel kmet, ampak graščina. Če pa ostanejo pašniki še nadalje v tem stanju, kot so sedaj, ne da bi se kaj trebili ali pa sploh izboljševali, bodo v kratkih letih popolnoma za nič. In v oči gled tem dejstvu človek ne more razumeti, kaj mislijo neki gospodje v Ljubljani, da tako šikanirajo našega kmeta. Kdo pa podpira najbolj katoliški živelj v Avstriji, če ne kmet? Naj si cerkev odtuji kmeta, in tudi v Avstriji bo morala dati neprostovoljno iz rok premoženje, kakor se je zgodilo to na Francoskem! Ali si morda gospodje v Ljubljani tega želijo? V takšnih razmerah je res skoraj nemogoče, da bi zadruza še nadalje obstala, in zato se je na tem običnem zboru predlagalo, naj se razdruži. Ta predlog se je odklonil, ker so bili zadržniki mnenja, da bi bilo potem še slabše, kot je sedaj. Da bi pa zadruza kaj dosegla, je pa zopet skoro nemogoče. Kdor ve, kako važni so za kmeta ti pašniki, bo tudi razumel, kako pereča je za nas ta zadeva. Zato pa vsa čast in prisrčna zahvala veleč. g. Fermetu, župniku v Novi

Štifti, ki se je na vso moč trudil kot tajnik zadruge, da bi ta kaj dosegla v korist kmeta. Če se ni doseglo, je krivda drugod! Ostane nam samo še upanje, da bi nam gg. poslanci kaj pomagali. Zato jih na tem mestu javno prosimo, naj se zavzamejo za našega kmeta in mu pomagajo v tej zadevi, ki je velikanskega pomena za naš kraj.

Prizadeti posestnik.

c Smarje pri Jelšah. Občni zbor našega Katoliškega slovenskega političnega društva je krasno uspel. Nad 300 mož je prihitelo iz Smarja, Zibike, Sv. Eme, Sv. Petra, Sladke gore, Ponikve in od St. Vida, da slišijo poročilo svojih poslancev. Shod otvori in vodi župnik Gomilšek. Prvi poroča dr. Korošec. Pred vsem povdarja, da so pridobili sedanji slovenski poslanci našemu narodu s svojim delom in svojo odločnostjo tak ugled, kot ga še ni imel. Tega niso dosegli nikdar liberalni poslanci. Zato liberalizmu med nami ne smemo dati življenja. Nemci v Gračcu so nam hoteli odjesti podpore za obnovo vinogradov. Mesto 200.000 K naj bi dobili le 11.500 K. Poprijeli smo se obstrukcije, da zabranimo tako krivico in vse druge. Na Dunaju smo branili verske svetinje in svetost zakona. Dosegli smo, da se niso odprle meje za uvoz živine. Za nagodbo smo glasovali, ker Avstriji potrebujemo Ogrske, ki je poljedelska država. Dosegli smo, da se ni vpeljal vinski davek. Tiraljamo, da služi uradništvo ljudstvu, ne pa da vlada ljudstvo kot doslej. Zahtevali smo poštenost in ljudomilostno postopanje z ljudstvom. 17 Slovencev je pred 2 letoma ustavilo delo drž. zbora, ker se ni hotelo ozirati na naše želje. Slovenci smo rešili bosanskega kmeta. Če bi imeli liberalci glavno besedo, bi imeli sedaj vse meje odprte, bosanski kmet bi bil prodan in brez svobode bi bil tudi naš kmet in izkoriščen. Kako delajo liberalci za ljudstvo, pričata dva poloma v Ljubljani. Mi smo pošteno in odločno branili našega kmeta, ker hočemo zdrav in krepak kmetički stan, stajercijanci in liberalci pa ga hočejo na vseh krajih zaslužiti, oslabiliti in oslepariti. — V nekaj stavih ni mogoče podati jedrnatega poročila, ki smo ga vsi poslušali z vidno napetostjo. Navzočim stajercijancem in liberalcem je ob odločni jasni besedi dr. Korošca zbežnila vsaka beseda. Molčali so kot grob, ko so slišali svoje lumparije. Seveda smo navdušeno odobraval poročilo dr. Korošca.

Poslanec Vrečko je pojasnil vzroke slovenske obstrukcije v deželnem zboru. Na vseh krajih in pri vseh dobrotah, do katerih imamo pravico, so nas hoteli prikrajšati. Ne dajo nam cest, ne meščanskih šol, še šentjursko kmetijsko šolo bi nam bili radi ugrabili. Slovenski poslanci pa smo pokazali z obstrukcijo, da smo zastopniki zavednega slovenskega ljudstva na Južnem Stajerskem, ki je sito večnega prikrajševanja in tirja, da se mu vendar že enkrat izpolnijo upravičene tirjatve. Slovenski poslanci smo začeli boj in ga ne bomo nehali, dokler ne zmagamo. — Tudi to poročilo je bilo sprejeto z viharnim odobravanjem. Med velikanskim navdušenjem je bila slovesno sprejeta zahvala in zaupnica obema poslanecema ter vsem poslancem S. K. Z. Tudi obstrukcijo naših poslancev je odobril celi zbor. — Odbor Kat. slov. polit. društva za šmarski okraj je bil izvoljen sledeči: župnik Gomilšek, predsednik; poslanec Vrečko, podpredsednik; kaplan Sinko, tajnik; Zelič, blagajnik; župani Zabukovšek, Sivka, Smole, kmeta Stoklas in Andrič, odborniki; Čonč in Skale Stefan, računsko pregledovalca. — Zadovoljni in navdušeni smo se vračali domov. Spoznali smo, da lahko popolnoma zaupamo našim poslancem, ki tako neustrašeno branijo naše pravice!

c Mestinje. Mestinski stajercijanci so pa res pravi revčki; če se jim malo podkuri pod noge, pa milo prosijo „Stajerca“, naj jih brani pred temi „groznimi“ klerikalci. V zadnji številki „Stajerca“ so skrupicali neki grozni duhoviti članek, ki razodeva visoko modrost mestinskih naprednjakov. Ni vredno tega omeniti, mi se samo smejimo taki budalosti, ko pišete o kmet. podružnici, da ste odstopili, ker ni po vašem receptu; rečemo samo to, da od vas „Stajercčevih“ dopisunov ni bil več ko eden pri tem društvu, pa še tisti najbrž ne zmore več bornih trehkronic udnine, toda vsled izgube tega moža naša podružnica vrlo napreduje. V isti številki „Stajerc“ tudi piše o novomodnih ženskah, kojim se svetuje, naj se navadijo čakati, piti šnops in preklinjati, da bo vse skupaj; k temu bodi povedano, da si je to modo že neka dama izmislila, predno je dobila to številko v roke. Čakamo, kakšno modo bodo še stajercijanci obeh spolov izmislili, da vam potem poročamo!

c Dol pri Hrastniku. Ni vredno in pomembno odgovarjati na kvakanje ptujske strupene krote, ki vedno v vsaki številki laže in krade čast ne samo meni, ampak tudi drugim poštenim ljudem, kateri nočejo in ne morejo biti kalibra, kakor je nesramni dopisun lažnjivih in obrekljivih člankov. — Podpisani bi le rad vedel, kdo je tisti umazani obreklivec, ki me blati po smrdljivem „Stajercu“ na način, kakor ga razume dopisun; ako si poštenjak, podpiši svoje ime in povej, kaj da imaš z menoj, ker vem, da nisem nikdar nobenemu nič žalega storil. Ni se ti treba bati, da bi silil jaz kedaj v občinski odbor, kakor se tudi nikdar nisem; posebno, ker sem za delo svojih 18 let v občinskem odboru dobil zelo lepo plačilo. — Dopisun pravi, da sem si dal za vsako delo kosmato plačilo. Ali sirota brez talenta, mar si ti takrat kaj plačal, ko sem hodil okoli in prosil ljudi za les in deske za stavbo gasilnega doma. Beračil sem po Trbovljah in Hrastniku dobitke za tombolo, bil porok za 2000 K v posojilnici; znesek sva z g. Gnušom od vseh strani naberačila, da se je zamoglo kupiti gasilno orodje. Res, prav lepo zahvalo imam za vse to, in še

od takih mož, v katerih sem videl vedno svoje prijatelje. — Blatiti in po časopisju krasti ljudem časti, ni posebna umetnost in tudi ne lepa čednost. — Torej dopisnik smrdljive cunje, z imenom na dan, da se pogovoriva lahko na pošten način. — Vedno sem narodnega in verskega prepričanja, hinavec ali podrepnik pa nikdar ne bom, naj si bo ene ali druge stranke. — Alojzij Podmenik, posestnik in užitniški vodja, Dol (Brnca).

Vrnsko. Nasa solika kuhinja poslovala je v tem šolskem letu od 28. novembra 1910 do 27. marca 1911. Skupno razdelilo se je 19087 kosile in nasitilo povprečno po 250 otrok na dan. Postrežbo in delitev hrane prevzelo so z veliko vnebo in ljubeznijo gospodinjice Lipež K., Ottenscläger L., Brinovec J., Oset J., Lauric Ana in Mila, Lulman Mica in Roza, Mešič F. in Jurjovec H. Gospodinja Lipež K. se žrtvuje s tem človekoljubnim delom že od ustanovitve sem skozi vsa leta. Da je bilo mogoče nasititi toliko številu praznih želodcev, zahvaliti se je velikodušnosti naših izranov in okolčanov. Dohodkov v tem letu je bilo 647 K 86 v. nabranih v denarju, 76 škafov krempirja, 6 škafov žitla, 180 kg riža in darilo „Poobjlne na Vrnskem“ 250 K. Stroški so znašali vstopni vrednost darovanih pridelkov 737 K 86 v. Bodi tem potom izrečena vsem blagim dobrotnikom v imenu hvaležno-prizadetih otrok najiskrenejša zahvala. T. zahvalo pa naj Vam sladi in venča se prijetna zavest, da niste le utešili marsikateremu želodčku neljubo lakoto, temveč ojačili v veliki meri z zdravo in toplo hrano v mrzli zimi telesno in valed dobrega šolskega obiska tudi duševno vrnski naraščaj. Dobri Bog povrni Vam to dobroto stotero! Šolsko vodstvo na Vrnskem, dne 27. marca 1911. Ivan Kramar, nadučitelj.

Brežiški okraj.

Dobje pri Planini. Prvega aprila t. l. je vozil Detoma kramarsko kložnjo v Dobje, ker misli uničiti s konkurenco slovenskega trgovca. Nemški trgovci in njegov tovariš mislita s to aprilovo šalo pridobiti slovenske kmete in njih svetle kronice, toda čakati bosta morala še dolgo tistega lepega dne, predno bodo vtaknili stajerejanci vse kronice v žep. Samo želje in nameni ne zadostujejo.

St. Vid pri Planini. Kmečko bralno društvo priredi na veliki ponedeljek dve jako zanimivi gledališki predstavi. Mladenke nam bodo pokazale kako junaska je bila „Devica Orlenska“ in premagala sovražnika. Mladenci pa nam bodo pripravili obilo smeha. Prijatelji poštene zabave pridite. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Vabi D. in Mlad. zveza.

Vesnik mladinske organizacije.

Zreče. Dekliški oddelek Marijine družbe je imel dne 9. aprila letos četrtkrat poučni shod. Pri istem so predavale sledeče govornice: Anica Kračun: Pomladno jutro (dekl.) Pavica Kračun: Zvonovi zvoni (dekl.) Francika Kračun: Vesela pevka (dekl.) Antonija Marčič: Alkohol in zdravje (govor). Francika Klančnik: O dobrem berilu in pogostem prejetanju sv. zakramentov. — O Mariji sedem žalosti so prednašale: Črešnar Trezika, Leskovar Jozefa, Klančnik Katarina, Kotnik Mica, Lamut Barbika in Komperšek Ana. — Ob koncu sta nam pa prav dobro razvedrili in razveselili Julika Golčar in Ančka Nemčič z ganljivim prizorom „Samostanska hlija“.

Iz celega sveta.

Ustoličenje novega tržaškega škofa na stolico sv. Nazarija v Kopru v Istri se bode vršilo dne 23. aprila, to je na belo nedeljo, po starodavni navadi na slovesen način. Mil. g. tržaško-koperski škof dr. Andrej Karlin se odpelje z vozom prejšnji dan iz Trsta, kjer ga bode na meji pričakovala in pozdravila deputacija koperske občine. V nedeljo potem je slavnost v stolnici in ob 1. uri pojedina, h kateri se povabijo zastopniki raznih uradov in duhovščina. Ustoličenja se udeležijo tudi duhovščina iz okolice, ki je vsa slovenska. Zanimivo je, da je prvi na ta način ustoličen škof koperski, obenem tržaški škof, bil Slovenec Matej Ravnikar, ki je zasedel slovesno stolico sv. Nazarija leta 1831, potem ko je bila vsled ukaza Leona XII. leta 1828 koperska škofija trajno združena s tržaško.

Imenovanje dveh dalmatinskih škofov. Iz Splita v Dalmaciji poročajo, da bo za izpraznjeno splitsko škofijsko stolico imenovan prof. bogoslovja v Zadru, dr. Anton Glivoje, za izpraznjeno stolico v Šibeniku, pa posvečeni škof in sedanji kapitularni vikar splitski, dr. Palunko.

Redek slučaj. Deželni glavar goriški, dr. Pajer, je praznoval dne 11. t. m. 50letnico kot član dež. odbora goriškega. Dne 11. aprila 1861., ko je začela ustavna doba v goriški deželi, je bil izvoljen v prvi deželni odbor in je ostal njegov član do današnjega dne deloma kot odbornik, deloma kot deželni glavar. Prebil je vse dobe ustavnega življenja v deželi, katerega se je živo udeleževal kot pristaš in mnogoletni voditelj italijanske stranke, kateri je narekoval smer in določeval sredstva.

Velikanski požar v Carigradu. Dne 4. t. m. se je vnel požar v carigradskem mestnem delu Kadiköi, ki leži na azijskem obrežju Marmarskega morja. Požar se je grozno hitro širil. V kratkem času je bilo uničenih nad 300 hiš, med njimi več javnih poslopij. Sodijo, da so zažgali Grki. Zaprli so 4 požiga sumljive Grke, med katerimi so enega videli, ko je prišel iz goreče hiše, ki jo je nato še na drugi strani zažgal. Požar so zadušili še le dne 5. t. m. opoldne. Goreti je pričelo v hiši armenskega trgovca Manakiana, a ognja ni nihče opazil. Požarno brambo so prepozno alarmirali in ko je došla, se je, kakor je to v Carigradu običajno, pokazalo, da je premalo gasilcev. Požar se je strašno hitro širil. Ljudje so se komaj reševali iz hiš, predno so pričele goreti. V dveh urah je bil mestni del uničen. Zgorela je tudi katoliška cerkev, nadalje vila, manjši hoteli in nova grška cerkev. Škoda znaša do 5.000.000 mark. Zgorle so tudi štiri osebe.

Velikanski požar v Tokiju na Japonskem. Dne 10. t. m. je opustošil požar površje 10. km v Tokiju. Zgorelo je 6676 hiš, 8 templov, dve tovarni in zaloga požarne brambe. Več vojakov in redarjev je pri poskusih, da bi rešili ženske, prišlo ob življenje. Štiri osebe so mrtve, 113 je ranjenih. Oblastnike, časopise in društva si prizadevajo, da bi olajšali bedo 40.000 oseb, ki so brez strehe.

Srbska država tožena. Pred leti sta bila v belgradski ječi ustreljena od orožnikov častnikarja Milan in Maksim Novakovič, ker sta hotela z oboroženo silo vdreti iz zapora. Vdova Milana Novakoviča Desanka je vložila sedaj tožbo proti srbski državi ter zahtevala, da ji plača država enkrat za vselej 100.000 dinarjev (srbski denar) za njeno preživljanje in za vzgojo in preživljanje njenega sina. Razen tega zahteva še 3000 dinarjev za pogrebne in 1000 dinarjev za sodne stroške.

Blaznik streljal v cerkvi sv. Petra v Rimu. V terek zjutraj je neki 70letni mož vstrelil z revolverjem v cerkvi sv. Petra na skupino duhovnikov, ne da bi bil koga zadel. Pač pa je ranila krogla nekega policijskega agenta. Agent je aretiral sam storilec, ki je rekel, da mu je ime Desanti, da je doma v Vodjanu v Istri in da je nastanjen v Rimu. Zdi se, da je Desanti blazen.

Zanimiva tihotapska dogodba. Iz Bregence se poroča: Kakor znano, pregledajo na meji finančni organi na železnice vozove, če bi ne bilo kje kaj sumljivega. V vozu I. razreda sta pred kratkim sedeli dve gosposki ženski, katerih zunanost se je zdeli strašnikom sumljiva. Pozvali so obedve, da ste izstopili. Pri preiskavi se je pa dognalo, da ste hoteli vtihotapiti precejšnjo množino saharina čez mejo. Ko ste se zopet oblekli, niste bili več tako bujni, kot poprej, in obleka je ohlapno visela na njih. Obdržali so obedve v zaporu.

Zidje in delavska stanovanja. Ko je potrkala pretečeno leto kolera na meji Avstro-Ogrske, začelo se je gibati tudi tam, kamor se poprej še mislilo ni: oko oblasti je pogledalo v mala delavska stanovanja, in videlo se je nečuvne stvari. Na Dunaju se je pričelo na najprimernejšem kraju, v židovskem okraju Leopoldstadt. Kaj je žid, naj nam dokažejo naslednje slike žalostnih tamošnjih razmer. Zidinja Silberman je imela v svojem, komaj štirim osebam zadostujočem stanovanju enajst oseb. Nekaj jih je spalo v nesnažnih posteljah, nekaj pa po tleh. Stari žakli in druge umazane cunje so služile za odeje. Pod neko posteljo ste spali dve 12letni deklici, ki ste krošnjarili po dnevu s trakovi za čevlje. Zena, otroci in moški spe vse navskriž v tej umazani, ozki luknji. Stara umazana ženska srajca je služila za brišajo za vse stanovalce. — Neka druga zidinja Snel, ki je bila radi prenapolnjenja stanovanja že večkrat policijsko kaznovana, je imela sobo, v kateri je spalo skup stlačeno 25 oseb. Zrak v tej sobi je bil neznosen. Polovica petrolejskega sode v kotu je bila napolnjena z grdo vodo. V tej vodi so si umivali stanovalci noge in obraze. Umazana stara rjuha je služila vsem za vsakovrstno brišajo. Zraven drugega mrčesa so stanovali v istem prostoru tudi podgane in miši. — V drugem takem brlogu, Novara ulica 24, je stanovalo v dveh kabinatih 25 oseb. Nekatere so izjavile, da plačujejo stanovanje gospodinjici zidinjci z oblekami, ki jih naberačijo pri milosrdnih ljudeh. Zidinja je seveda te obleke drago prodala. Grozno je bilo odkritje pri židu Dunkelblau. Kleine Schiffgasse 32. Stranišča so vsa zamašena, nesnaga teče z gornjega nadstropja v spodnje prostore. 30 do 40 oseb spi skupaj v enem prostoru ter plača vsak za noč 30 v. Mrčesa kar mrgoli. Ljudje spe po tleh na slamatih pletenicah. Radi mrčesa leže nagi in ogrnjeni z umazanimi capami. V enem prostoru rabijo vse osebe skupno eno vodo za umivanje in samo eno brišajo. — Slično tem slučajem se je našlo stanje tudi pri Rebecki Sauermileh in pri Rahel Rosenblatt. V zasmeh vsem strogim nazarjem in občutnim kaznim se drže židje trdno njihovih prirojenih običajev, ki jih delajo ne samo neznozne, ampak tudi nad vse nevarne vsemu kulturnemu svetu. Če se že na Dunaju tako godi, kako izgleda še le v Galiciji in pa v Rusiji, koder imajo v velikih krajih židje oblast v rokah.

Velikanski dobiček severoameriškega jeklenega trasta. Iz poročila, ki ga je izdal predsednik ravnateljstva združenih tovarnarjev jekla, izhaja, da je severoameriški jekleni trust leta 1910 imel 726.945.174 dolarjev (5 K) dohodkov. Ker so znašali obratni stroški 529.215.788 dolarjev, preostaja čistega dobička 174.745.636 dolarjev. Od teh se je pripisalo k rezervnemu zakladu 10.722.332 dolarjev, in znaša rezervni zaklad zdaj 164 milijonov 143 tisoč 157 dolarjev. Po odpisu 50 milijonov za razdolžni dolg itd. je ostalo še 62.720.631 dolarjev za razdelitev med delničarje, ki dobe 12% dividendo. Družba je imela 218.435 delavcev in je izplačala na zaslužkih 174.955.139 dolarjev. Jekleni trust poseduje 81 malih parnikov, 120 čolnov, velik morski parnik in 2 vlačilna parnika. Tudi nadzoruje trust 3500 milj železnice. Samo v dveh letih poprej je imel jekleni trust večji dobiček, kakor lanskega leta.

Poskušen roparski umor. 19letni mizarski pomočnik Franc Orel, doma iz Šmarji pri Vipavi na Goriškem, je prišel v sredo v stanovanje Lloydovega magacinerja Hafnerja v Trstu s pretvezo, da ga je poslal mojster, da vzame mero od pohištva, ker je naročila neka druga stranka enako pohištvo. Doma je bila gospa Hafnerjeva sama, ki je sedla na divan, med tem ko se je Orel pečal navidezno z delom. Naenkrat pa je skočil Orel k njej ter jo zabodel z no-

žem v vrat. Hotel je nato pobegniti; a gospa je imela še toliko moči, da je skočila za njim ter ga zaprla v neko sobo, kamor se je zatekel, ker je zamenjal vrata. Prišli so redarji ter fanta aretirali. Gospa Hafnerjeva je izpovedala, da je hotel Orel ukrasti najbrže srebrne predmete, ki jih je zagledal v neki omari, med tem ko je meril.

Preosnova koledarja. Na Angleškem se bavijo z mislijo, preosnovati koledar. Po najnovejšem načrtu bi bil prvi dan v letu, to je novo leto, praznik. Temu bi sledili tedenski dnevi od ponedeljka naprej povrsti. Prvi dan v tednu bi ne bil ne tedenski dan ne nedelja, zato bi imelo leto potem 364 dni, kar da ravno 52 tednov. Na ta način bi se recimo napravilo, da bi bil dne 2. januarja v vsakem letu ponedeljek, 3. torek itd. Drugi učenjaki so se izjavili proti taki preosnovi.

Revščina v združeni Italiji. V Rimu so se vršila pretekli četrtek in petek velika delavska zborovanja proti naraščajoči draginji. Delavci so naredili po mestu velike obhode, v katerih so nosili table z napisom: „Boj proti draginji!“ „Proč s spekulant!“ Na zborovanjih se je povdarjalo, da so se živila zvišala za 50%, med tem, ko so se plače izboljšale komaj za 5%. Med tem ko praznuje Italija 50letnico svojega združenja z velikim razkošjem, ki bo požrl milijone in se odeva s sijajem noč in dan, pa ljudstvo v Rimu strada. — Srečna Italija!

Najnovejše novice.

Iz šole. Razpisano je mesto definitivnega ali provizoričnega učitelja na petrazredni ljudski šoli na Vidmu ob Savi. Prošnje do dne 29. aprila na tamošnji krajni šolski svet. — Na nemški šoli v Vitanju pri Celju se razpisuje mesto nadučitelja. Šola je dvorazrednica. Mesto definitivno. Prošnje do dne 1. maja na krajni šolski svet v Vitanju.

Iz politične službe. Namestniški koncipist dr. Alfons pl. Janta Polczyński je prestavljen iz Maribora k namestnji v Gradec. Prestavljen je okrajni komisar dr. Viktor Neuwirth iz Ptuja k okrajnemu glavarstvu v Maribor, namestniški konceptni praktikant Egon Schrey pl. Redlwerth je prestavljen ož mariborskega k ptujskemu okrajnemu glavarstvu, konceptni praktikant pri namestnji v Gradcu dr. Franc Fina k okrajnemu glavarstvu v Mariboru.

Odlikovani orožniki. Deželno žandarmerijsko poveljstvo je s pohvalnimi spričevali odlikovalo orožniške stražmojstre Antona Čizarja, Stefana Stojana in Ignacija Žagerja, ker so se odlikovali s posebno srčnostjo pri aretaciji neke nevarne tatinske družbe.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: P. S. v Ljutomeru 4 K; hranilnica v Dolu 20 K; gostje na gostiji gosp. Babiča v Krapju 8 K; Fr. Stajniko nabral na gostiji g. Ozmeča 10 K 16 v.; Peter Skuhala, župnik v poklju, 2 K; Leopold Vožlč, kaplan pri Sv. Vidu nad Gradcem, 12 K; M. Ratej pri Sv. Juriju ob Ščavnici 10 K; dr. Fr. Vovšek, nadsvetnik, 10 K; Leopold Petovar 20 K; Fr. Segula, župnik, 3 K; Fr. Ogriček, župnik, 3 K; posojilnica v Framu 30 K; posojilnica v Konjicah 20 K; Hranilno in posojilno društvo v Ptuj 100 K. Vsem dobrotnikom in dobrotnicam stotero Bog plati!

Prihova. Na belo nedeljo, dne 23. t. m. bo dala Hranilnica in posojilnica na Prihovi javen račun od svojega hiševanja, ali če kratko rečemo, bode po večernih občni zbor v posebni sobi. Če bode mogoče, bode poslala mariborska Zadruga zveza za tisti dan k nam enega zastopnika. Pridite v obilnem številu!

Trbovlje. Na velikonočni ponedeljek bo imela tukaj liberalna stranka shod volilcev, na katerem nameravajo postaviti „neodvisnega“ kandidata. Radovedni smo, kdo se bo dal za tako politično hinavščino izrabiti. Pač samo hinavec.

Listnica uredništva.

Štavnica pri Celju: Za to številko o isti stvari že drug dopis sprejel. — Pišce: Povejte nam kdo je nabral, da stvar uredimo brez javnosti. — Nova štifa: Če imate utemeljene pritožbe zoper dotičnega uslužbenca, javite jih pristojni oblasti, bo več pomagalo. — Sv. Jurij v Slov. gor: Sicer obsojanja vredno, vendar ni za javn. at.

Poročila o svinjskem sejmu na Dunaju dne 11. aprila 1911.

Pripeljalo se je skupno 10.988 kom. in sicer 6.231 mladih (mesnih) svinj in 3031 debelih. Cene so bile sledeče: Ogrske dobele svinje prima 148 do 151 v., izjemoma 156 v., srednje 140 do 148 v., stare in lažje 130 do 138 v., moravske mlade svinje 124 do 130 v., gališke mlade, prima 120 do 126 v., težke 126 do 130 v., srednje in slabše 110 do 118 v., stare in slabše svinje 100 do 112 v. za 1 kg žive teže. Tendence: Pripeljalo se je 4.011 mladih in 669 debelih svinj manj kot na sejmu prejšnjega tedna. Radi pomanjkanja blaga so se cene vzdignile za 12 do 16 v.

Poročila o živinskem sejmu v Gradcu 6. aprila 1911. Pripeljalo se je 252 volov, 132 bikov, 160 krav in 8 telet, skupaj 592 komadov. Cene so bile za 100 kg žive teže: pitani voli prima 98 do 108 K, srednji voli 86 do 96 K, suhi voli 74 do 84 K, pitane krave 72 do 82 K, srednje dobele 58 do 70 K, suhe 52 do 58 K, bik 78 do 94 K. Na Gornje Stajerske se je prodalo 4, na Tirolsko in v Trst 66 komadov. Tendence: pripeljalo se je 106 komadov več kot prej, 5 j. teden. Pri volih so cene ostale prejšnje, cene bikov so padle, a kravam so se vzdignile.

Jabolke in hruskove divjake. 4-letne, 7 do 9 mm debele, spodobne za okoliranje, zeli kupiti Anton Širk, pri Sv. Jakobu v Sl. gor. 468

Hiša z dvema sobama in z velikim zeliščnim vrtnom, tik okrajne ceste med dvema železničnima postajama v Misljinski dolini, 10 minut od pošte, pripravana tudi za kakga penzionista, se da v najem, ako je potreba za več let. Za kraj in ime lastnika se izve pri upravnistvu Slov. Gospodarja. 499